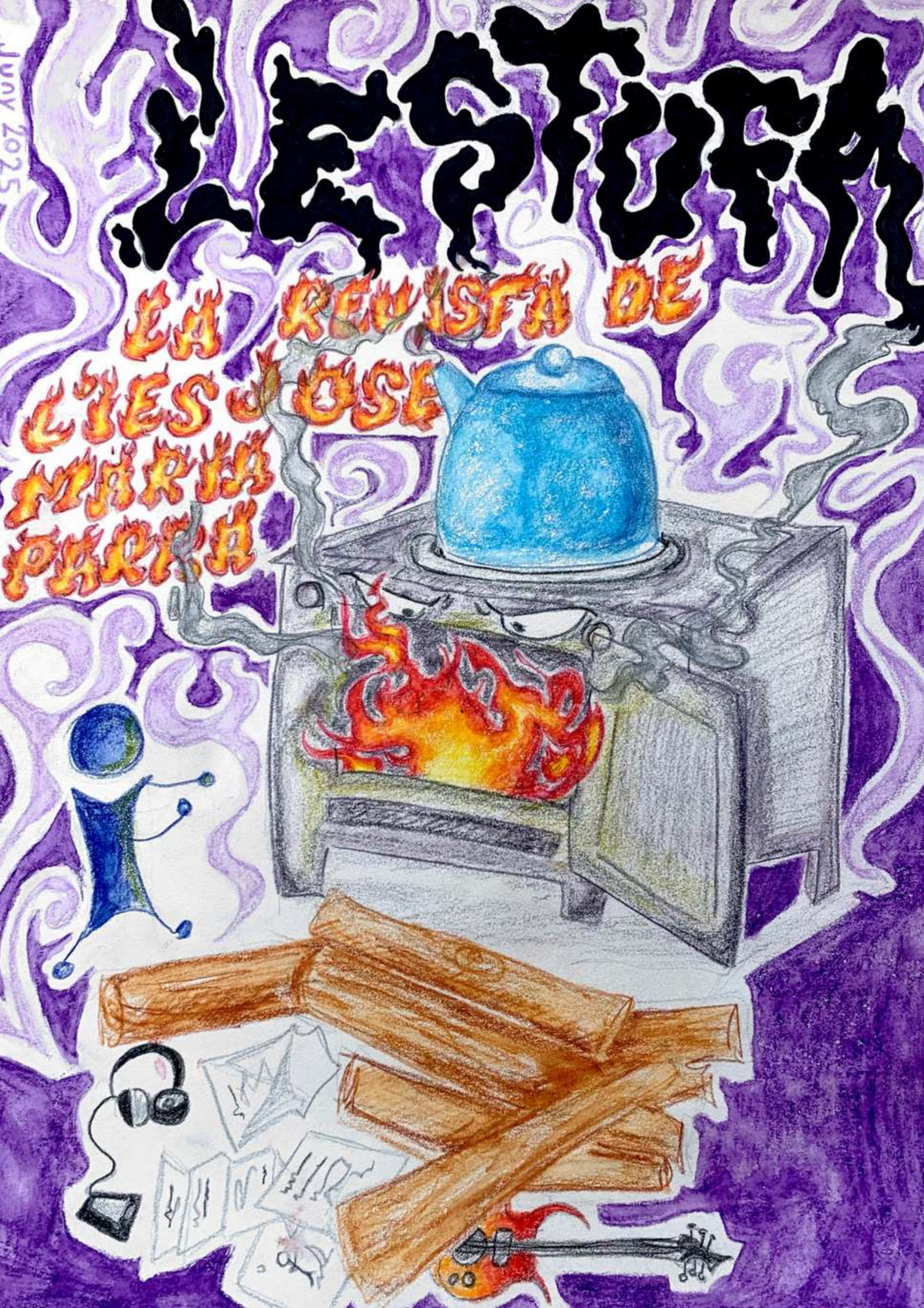

JUNY 2025

LA REVISTA DE

LOS USUARIOS

CRÈDITS

COORDINACIÓ:

CARMEN IRANZO QUESADA

PORTADA:

VALERIA VICTORIA VICARIO SANCHEZ

LOGO (PARRITA):

CELIA LÓPEZ GARCÍA

REVISIÓ ORTOGRÀFICA:

BETLEM MOGORT OLTRA

EQUIP DE REDACCIÓ:

SOFÍA FELPETO DURI

AINHOA GIL MORA

CLAUDIA GOMIS CASTILLEJO

ADRIÁN JUAN MOLINA

AINA LORENTE MORA

ALBA MARTÍNEZ ENRÍQUEZ

ANDREA MARTÍNEZ ENRÍQUEZ

ALAN OSAZENOMWAN OIOMO IRUEDO

VICTORIA SOFÍA SUÁREZ TREMONT

VALERIA VICTORIA VICARIO SANCHEZ

ÍNDEX

03	EDITORIAL	25	MÚSICA
05	SOM LES FAMÍLIES DEL PARRA	27	PARLEM DE CINE
06	ALTRES PORTADES	29	POEMES
08	ENTREVISTA A L'ADMINISTRATIVA	31	NO FALLES A LES FALLES
10	ESCOLES QUE FAN FOMO	32	JÓVENES Y LECTURA
12	ENTREVISTA A NAINA	36	EL PARRA NO PARA
14	EL BARRIO CÓSMICO	38	CÒMIC
16	MICRORELATS	39	PARRATEMPS
19	PINTURA MURAL		
21	COSTAT DESCONEGUT DE L'ART		
23	BOOKOTECA		

EDITORIAL

Ací teniu de nou l'Estufa! aquesta vegada a principis de curs, amb les energies renovades després de l'estiu. L'Estufa, que va arribar al Parra com a reivindicació i demanda d'estufes pels rigorosos hiverns, està preocupada, creu que la pujada de les temperatures i la calor sufocant la van a deixar oblidada ...però no! perquè ve carregada de cosetes interessants i d'algunes de les activitats que passen per les nostres aules.

En aquest número trobareu una entrevista a una de les treballadores del centre que més temps porta entre nosaltres, va veure nèixer L'Estufa i ha matriculat a molts dels nostres professors/es. Podreu llegir els microrelats guanyadors a la trobada d'escriptors, gaudireu de les recomanacions literàries i cinematogràfiques més molones, i podreu veure alguns dels nostres professors i professores en la seua tendra infància. Entre altres moltes coses!!

En aquest número trobareu els logos dels **Objectius de Desenvolupament Sostenible(ODS)**, repartits per alguns dels nostres articles, es treballen molts cada dia a les nostres aules, i a vegades sense adonar-nos-en!

Però de tots els ODS volem recalcar-ne 3. La Dana va marcar un abans i un després en la nostra història i és per això que la **lluita pel clima(ODS11)** és una constant en la nostra tasca, cuidar de la nostra casa per nosaltres i per les generacions vinents és alguna cosa que tenim ben present al Parra.

I en segon lloc parlar de la **Pau (ODS 16)** , ja fa molts anys, quan alguns dels professors i professores d'ara estudiàvem, ja ens manifestàvem en contra de les guerres. Molts anys després encara continuem igual, les guerres continuen i continuem des d'ací treballant per la PAU.

I per finalitzar parlar de l'**Educació de qualitat (ODS 4)** perquè al Parra és el nostre objectiu comú, tots i totes defensem una educació de qualitat, laica i en valencià!. Una mostra és la quantitat d'activitats que es realitzen contínuament.

Esperem que disfruteu amb aquest segon número de la nova era! Potser ja no necessitem Estufes que ens calfen el cos, però si que ens remouen la consciència. Que no pare i que continue escalfant per molts anys!!

Carmen Iranzo Quesada

SOM LES FAMÍLIES DEL PARRA

Junta Directiva AFA IES Jose M Parra

Diu la dita popular que **“entre tots ho farem tot”** (entre tots i totes òbviament). Per això és important, mare, pare, família, que participeu, que opineu, que facis per l'educació dels nostres alumnes i per l'ensenyament públic i de qualitat que tots desitgem i pel qual lluitem.

Un any més agraïm als responsables de la publicació de L'ESTUFA que ens donen veu a les seues pàgines. Som la representació de les famílies del centre, els pares i mares organitzats a través d'una associació en procés de transformació i adaptació als temps que corren.

En estos moments tractem de col·laborar recolzant a l'alumnat -el nostre motiu de ser- facilitant la labor, en la mesura del possible, de tota la comunitat educativa que a part de l'alumnat, formem el professorat, el personal d'administració i servicis i les famílies, unes famílies a les que des de l'AFA tractem de donar veu, representació, assessorament i suport en la mesura de les nostres possibilitats. Per això volem obrir-vos les portes a totes les famílies. No es tracta només de pagar una quota anual de 20€. Estem ací per recolzar-vos en el dia a dia de l'educació dels vostres fills i filles.

Com férem l'any passat, volem contar-vos quines coses hem fet, perquè veges amb la teua col·laboració quantes més en podríem fer. Al llarg del temps hem finançat les agendes escolars de tot el centre, les samarretes d'Educació Física per a l'alumnat que s'incorpora cada any, càmeres de fotos, part de la il·luminació del saló d'actes, estands i expositors de la galeria per al departament d'arts plàstiques, materials per a diverses activitats de l'àrea de biologia, mobiliari d'exterior, tenis de taula, premis del concurs de fotografia, premis literaris, anuals, beques (bandes) per a la graduació, eixides en autobús diverses en un fum d'activitats on sempre tractem d'afavorir als nostres associats i per extensió a tot l'Institut.

Enguany, amb motiu de la consulta a les famílies, també hem dut a terme la campanya informativa en defensa del valencià com a llengua vehicular de l'Institut, hem sufragat els tallers de diversitat del Col·lectiu Lambda que van ser eliminats de la programació de Conselleria i ens plantegem recuperar i potenciar altres iniciatives que poden ser d'interés en l'acompanyament formatiu i humà dels nostres fills i filles, en el moment més important de la seua vida, quan estan formant-se com a persones adultes.

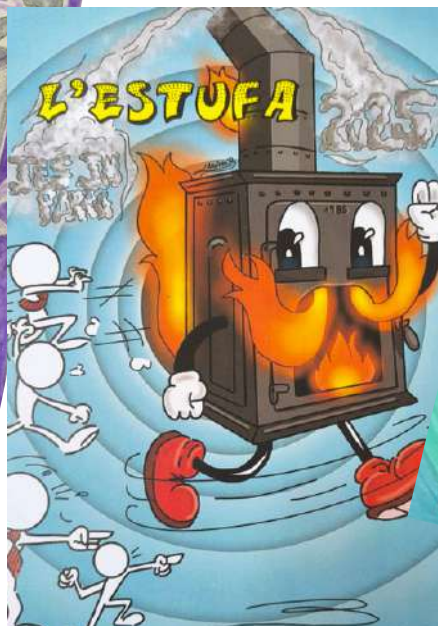
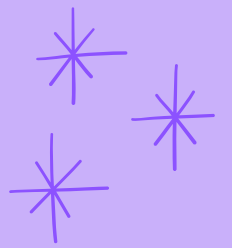
Des de l'AFA financem també esta publicació que ara tens en les teues mans. I des de la que et demanem la teua col·laboració i el teu recolzament, perquè sols així, recuperant de nou el lema amb el que encetàvem estes línies **entre totes i tots ho farem tot!**

T'ESPEREM!

Altres Portades...

Ací teniu un recull de les altres portades fetes per 1r de batxillerat artístic

ENTREVISTA A L'ADMINISTRATIVA

Anna Peretó Magraner és l'administrativa de l'institut IES José María Parra d'Alzira, és l'administrativa que més temps porta, anem a conèixer un poc més la seua trajectòria all nostre centre.

- **Quants anys portes treballant al Parra ?**

L' 1 de març va fer 41 anys que treballa al Parra, i ja vaig vindre abans a llevar fang!

- **Notes algunes diferències a l'ambient des que vas començar fins ara? I a l'alumnat ?**

Sobre tot hi havia molt d'alumnat, més de 1000 alumnes perquè de la nit venien també més de 700 alumnes, ja que anaven de dia al conservatori, (la majoria eren músics) i molta gent major que treballava. En eixos anys hi havia molta més feina que ara perquè no hi havia ordinadors. Tot es feia a mà, paper, boli i màquina d'escriure.

- **Hi ha alguna època de l'any complicada per a l'administrativa? Per què ?**

Sí, sobretot després de falles, pasqua... fins setembre-octubre perquè és el període d'admissió de matrícula, les avaluacions finals, la matrícula del selectiu, del curs següent... Eixes èpoques són més complicades i com és presencial de vegades es fan cues, la gent es posa molt nerviosa d'esperar però intentem anar el més ràpid que podem.

- **Quin consell donaries a algú que comença en el lloc d'administrativa per què siga eficient ?**

El consell que donaria és que es fixe molt en les tasques, perquè són molt variades, ja que no són repetitives, a excepció de les matrícules que sí ho són. Hi ha molta variació, per exemple, a les optatives o a les situacions de cadascú. Hui en dia amb els cicles formatius, les renúcies a assignatures...

CURIOSITATS...

Anna Peretó ha sigut tan amable de contar-nos curiositats d'algunes vivències durant els seus anys a la secretaria:

He maticulat a molts professors i professores actuals com: Leticia (profe de filosofia), Vanesa Escrivà (vicedirectora), Sonia (cap d'estudis del nocturn), Àngela Masia (directora), Carmen Iranzo (profe de tecnologia), Toni Giménez (profe de Música) i altres profes que ja no estan al centre.

He viscut l'època en què estava permès tant a professors com a alumnes fumar dins de l'aula i del centre.

Fa molts anys encara havíem de matricular i fer tots els treballs a mà per la falta d'ordinadors, per això ens passàvem gran part del curs només omplint les matrícules.

El meu somni sempre va ser crear la meua pròpia secretaria, i durant els quatre anys que vaig estar a l'IES Murta la vaig muntar i continua fins ara.

MOLTES GRÀCIES !

Descobreix com a altres països i també a Espanya, l'educació pot ser divertida creativa i plena d'aventures

Montessori

Mètode que fomenta la **llibertat**, la **curiositat** i l'**autonomia**. L'alumnat aprèn manipulant materials concrets i escollint les activitats que més li interessin dins d'un entorn preparat.

El va crear: Maria Montessori (Itàlia, 1870-1952), una de les primeres metgesses d'Itàlia i pionera en pedagogia científica.

"El joc és la feina dels xiquets."

Escola Bosc (Forest School)

Model on els xiquets passen moltes hores aprenent en entorns naturals. Desenvolupen habilitats pràctiques, confiança i respecte pel medi ambient.

Friedrich Froebel un dels seus fundadores, va nàixer a Dinamarca als anys 50 i es va fer molt popular al Regne Unit. Creador del concepte de "**jardí d'infància**".

"El joc lliure és la forma més elevada de desenvolupament infantil."

Sistema Finlandès

Sistema públic molt respectat pel seu enfocament relaxat i equitatiu. Les escoles tenen llibertat per adaptar el currículum, hi ha poques proves i s'aposta per un ensenyament significatiu i inclusiu.

Referent destacat:

Pasi Sahlberg, pedagog i assessor en política educativa.

"Menys és més quan es tracta d'educació."

Aprendre Jugant: Escoles que fan FOMO!

Alba Martínez 1BAT

Waldorf

Pedagogia artística i holística que busca educar cap, cor i mans.

Dona molta importància a les emocions, la creativitat, la música i el contacte amb la natura.

Creada per :

Rudolf **Steiner** (Àustria, 1861-1925), filòsof i fundador de l'antroposofia.

Frase:

"L'objectiu de l'educació és fer lliures els éssers humans."

Escoles Democràtiques

L'alumnat decideix què vol fer i com vol aprendre. No hi ha matèries fixes, ni exàmens, ni notes. L'escola funciona com una comunitat on tothom té veu i vot. Qui la va crear?

Daniel Greenberg, fundador de la Sudbury Valley School als Estats Units, l'any 1968.

Frase:

"Els joves aprenen millor quan el seu aprenentatge és autènticament seu."

ABN

Un mètode de càlcul i matemàtiques que es basa en comprendre els nombres, manipular-los i jugar amb ells, en lloc de memoritzar fórmules.

Creat per :

Jaime Martínez Montero, inspector d'educació i pedagog andalús.

"Els xiquets no tenen por de les matemàtiques si les entenen des del principi."

L'educació no és una invenció moderna. Ja a l'antiga Grècia, fa més de 2.000 anys, mestres i filòsofs com Sòcrates, Plató o Aristòtil reflexionaven sobre com i per què calia educar. Però... què en pensaria Sòcrates d'una escola al mig del bosc? O Plató d'un mètode on els xiquets trien què volen aprendre?

Educació a l'Antiga Grècia

- Objectiu principal: formar bons ciutadans i desenvolupar el pensament crític.
- Metodologia: molt oral i basada en el diàleg (la maièutica de Sòcrates).
- Continguts: filosofia, retòrica, matemàtiques, gimnàstica i música.
- Per a qui era? sols per a xiquets lliures (ni dones ni esclaus).

Educació hui: què ha canviat?

- Els nous sistemes educatius busquen una educació més emocional, creativa i adaptada a cada infant.
- Com en l'antiga Grècia, es vol formar persones lliures, però ara amb igualtat d'oportunitats i respecte al ritme individual.

Unes idees per reflexionar...

Plató

Creia que l'educació era despertar el coneixement que ja tenim dins.

Waldorf ajuda l'infant a créixer seguint el seu ritme interior, amb art i emocions.

Diferents temps, mateixa essència: aprendre és fer créixer l'ànima.

“El principi de tota educació és conèixer-se a un mateix.”

Sòcrates

Feia preguntes per ajudar l'altre a pensar. Montessori deixa que l'infant explore per arribar al coneixement. Diferents temps, mateixa essència: aprendre és descobrir.

“Educar no és omplir un got, és encendre un foc.”

Hipàtia

Observava el cel i explicava els números per fer entendre l'univers.

ABN ensenya als infants a tocar les matemàtiques per comprendre-les jugant.

Diferents temps, mateixa essència: aprendre és raonar tocant la realitat.

“Defensa el teu dret a pensar, perquè fins i tot pensar de manera errònia és millor que no pensar.”

Mentre Finlàndia aprén jugant al bosc... nosaltres encara corregim amb boli roig, no ens estem quedant un poc arrere?

ENTREVISTEM A NAINA

Per Aina Lorente 1r BAAA

Naina és una jove cantant i compositora en valencià d'Algemesí. Fins ara ha tret cançons molt conegudes com "Estima'm", "En Anglés" i col·laboracions amb grups valencians com Niuss, Cactus o La Fúmiga. A més a més, aquest últim any ha tret el seu nou disc "Atrevida" amb cançons que estan triomfant i col·laboracions amb grups molt coneguts.

- Com van ser els teus inicis a la música?

La música sempre ha estat entre una de les coses més importants de la meua vida. He viscut envoltada de música gràcies a la meua família i això també ha fet que començara en aquest món. M'agradava i m'agrada compondre i cantar per expressar tot el que no sé explicar parlant i a més, volia dedicar-li temps a una eina (la música) que ajuda tantes persones a identificar-se i emocionar-se.

- Com descriuries la teua música? Quin creus que és el gènere que més la definiria, o creus que no n'hi ha un en concret?

Crec que la meua música es pot definir amb una paraula i és: **"veritat"**. Sempre intente contar alguna experiència personal o propera que puga generar alguna emoció a l'oient. Ara més que mai, amb la nova música que vaig a treure, crec que no hi ha un gènere que predomine en excés sobre els altres, però el que més m'ha agradat sempre ha sigut el pop.

- La teua primera cançó sabem que va ser "Estima'm"; publicada en juny del 2023, Com arribares a traure-la? Com et sentires després que es publicara?

"Estima'm" parla d'una persona molt important per a mi que em va ensenyar com de bonic, i a la vegada fràgil, és l'amor que pots arribar a tenir per algú. Quan es va publicar, vaig sentir-me orgullosa de tot el procés pel que havia passat i feliç per saber que tot el temps que li havia dedicat a la música durant anys donava resultats molt bons.

- Vols dedicar-te 100% a la música? Creus que és possible?

Mai ha estat una opció ser cantant i dedicar-me únicament a l'ofici perquè sempre he sentit que és molt complicat poder mantindre't estable en tots els àmbits, però així i tot, havia d'intentar-ho sempre sent conscient que s'ha de tenir opcions de futur a banda de la música.

- Has pensat alguna vegada en fer una cançó en castellà o vols dedicar totes les teues cançons al valencià?

Les primeres cançons les escrivia en castellà perquè no he tingut prou referents de menuda que m'ensenyaren que també era possible cantar en la nostra llengua. Sé que n'hi ha de molt grans, però potser no se'ls dona tota la importància que mereixen, i per això per mi era "estrany" cantar en valencià. A hores d'ara, cante en la meua llengua perquè és la manera més natural que tinc d'expressar-me i de moment no contemple altra possibilitat que no siga esta.

- Quina seria la teua col·laboració somiada, tant en castellà com en valencià?

Tinc molts referents musicals amb qui m'encantaria compartir alguna cançó com podrien ser Wos, Trueno o Amaia. Per altra banda, en l'àmbit més proper, he complit ja el meu objectiu principal que era fer una cançó amb La Fúmiga, els meus referents valencians, però també estaria molt guai poder treballar amb els Figa Flawas o La Mushkaa.

- Com va sorgir la col·laboració de "Que tia!" amb La Fúmiga?

La col·laboració amb els meus amics de la Fúmiga va sorgir arrel d'una telefonada que em va fer Artur, un dels seus cantants, explicant-me que m'havia vist per les xarxes i seria bonic juntar-nos algun dia a l'estudi per fer alguna cosa junts.

- Què ens podries contar del teu primer disc "Atrevida"?

El meu primer disc ve carregat de noves cançons i algunes que ja heu pogut escoltar un poc més per TikTok. És un EP que tracta temes com l'estima pròpia, l'amor tòxic i el desig, la festa... Està ple de sorpreses i alguna col·laboració que segur vos encanta. El primer concert serà a la sala "16 toneladas" en València el 9 d'abril i esteu totes convidades.

SI VOLS ESCOLTAR-LA:

EL BARRIO CÓSMICO

Luís Montagud

antic professor IES JMM Parra

En el anterior número de nuestra revista, hicimos una visita a nuestro barrio cósmico y al igual que en Alzira existen muchos barrios alrededor del centro de la ciudad. Hoy vamos a hacer un viaje por nuestra ciudad galáctica, la Vía Láctea.

Todos conocemos la Muntanyeta de San Salvador, si subimos de noche y vemos Alzira desde allí, las luces de la ciudad se extienden de izquierda a derecha y agrupándose en una línea de luz casi continua en la línea del horizonte. Si levantamos la vista al cielo o hacia nuestros pies, los puntos iluminados disminuyen. Si cambiamos de lugar de observación, por ejemplo desde un globo a gran altura, el espectáculo cambia radicalmente, vemos una mancha de luz que se hace más tenue en sus bordes con algunos polígonos industriales, urbanizaciones y casas de campo aisladas y más luminosa en el centro al haber más concentración de edificios y a lo lejos, se divisan las manchas dispersas de las ciudades cercanas

Algo parecido sucede al observar la Vía Láctea ¡Nuestra Ciudad Cósmica!. La Vía Láctea es una inmensa ciudad de estrellas. Se calcula que contiene entre doscientos y cuatrocientos mil millones de estrellas. Si una estrella la comparamos con un grano de arena de la playa de Cullera, necesitaríamos dos camiones bañera de 20 toneladas cada uno para poder cargarlas. Nuestro barrio, el Sistema solar ocupa un lugar alejado del centro, en un barrio conocido como “Brazo de Orión”. Al ver la galaxia desde nuestro punto vista la vemos de canto. Y al estar en el interior vemos una mancha lechosa (de ahí Vía Láctea) que cruza el firmamento.

Vamos a coger un imaginario autobús interestelar que viajará a la velocidad de la luz, es decir, 300.000 kilómetros por segundo y vamos a recorrer la galaxia, el periplo superaría con creces nuestra vida y la duración de nuestras civilizaciones presentes y pasadas.

Partiendo de la Tierra en dirección hacia el Centro Galáctico. A la velocidad de la luz llegaríamos a la Luna en poco más de un segundo, pasaríamos por las cercanías del Sol ocho minutos y medio después, superaríamos las órbitas de los planetas en pocas horas y nos perderíamos por el espacio casi vacío durante cuatro años hasta llegar a la estrella más cercana a nosotros, Próxima de Centauro.

A pesar de movernos a la velocidad más alta que puede existir, el viaje sería extraordinariamente largo y tedioso, a medida que nos adentramos en la Vía Láctea las visitas a las distintas estrellas irían separadas por años de travesía en el despoblado espacio interestelar. Mil años más tarde, los encuentros estelares se harían aún más escasos, estaríamos abandonando el Brazo de Orión en otro largo camino hacia la siguiente barriada estelar:

El brazo de Sagitario. Aunque tardaríamos miles de años en atravesar el hueco que existe entre brazos. El Brazo de Sagitario agrupa una mayor densidad de estrellas, como corresponde a una barriada estelar más cercana al centro de la Vía Láctea, no obstante, las distancias entre ellas siguen siendo enormes. Dos mil años emplearíamos en cruzarlo y, en el camino, el firmamento mostraría estrellas totalmente nuevas a nuestros ojos, porque aquellas que eran visibles desde la Tierra haría miles de años que las habríamos dejado atrás. Aún tardaríamos 25.000 años en alcanzar las regiones densas y pobladas del Centro Galáctico. Allí el cielo es extraordinariamente brillante, millones de estrellas se encuentran muy cerca unas de otras (tanto que en una distancia como del Sol a Alfa Centauri hay más de 400 estrellas) y todas giran vertiginosamente alrededor del inmenso Agujero Negro que habita en su interior. Muchas de ellas se desintegran en un plasma brillante.

No obstante, si sobreviviéramos a semejante encuentro y continuáramos nuestro viaje, aún tendríamos por delante otros 50.000 años antes de abandonar por completo nuestra ciudad estelar, viajando a la velocidad de la luz, por supuesto.

Una vez que nuestro imaginario transporte intergaláctico abandona la Vía Láctea, aún quedan por delante millones de años de travesía entre galaxias enormes, como Andrómeda, la Gran nube de Magallanes y otras 90 galaxias enanas que conforman nuestro Grupo Local.

Como curiosidad, todos los barrios cósmicos de la galaxia, están girando en torno al centro, (como una rueda de carro) donde se encuentra el agujero negro llamado Sagitario* (se lee Sagitario estrella o Sagitario asterisco), en ese arrastre gravitatorio, también viaja nuestro barrio cósmico y nosotros con él, a una velocidad de 250 km por segundo (que se suman a los 29km/s al girar también alrededor del Sol), aún así tardamos en dar una vuelta a la galaxia 250 millones de años. Hace ese tiempo, todos los continentes estaban unidos en un súper continente llamado Pangea y hubo una extinción que acabó con el 85% de las especies. Y para colmo, nuestra galaxia se mueve en dirección de la constelación de Leo a 600 km/s, hacia un punto que se llama el Gran Atractor y hacia él también se mueven cientos de miles de galaxias, todas ellas conectadas gravitatoriamente en un radio de 300 millones de años luz, se llama Laniakea.

Y Laniakea es sólo uno de los millones de agrupaciones galácticas que sabemos que existen en el universo observable.

Así de grande es el universo y así de insignificantes somos los terrícolas. Dentro de 5000 millones de años, nuestro Sol habrá muerto y junto a él nuestro barrio galáctico, es un tiempo ridículo a nivel cósmico, y nada recordará que alguna vez hubo un planeta azul llamado Tierra. ¿O sí?.

SOMNIS ENTERRATS

ROMESA RAO AMBREEN de 1r de BACB

{ Microrelat guanyador al concurs de microescenes el 4 d'abril al Diàleg entre l'escriptora i els joves 2025, amb Clàudia Serra, a la Facultat de Filologia, Traducció i Comunicació. }

(L'escenari està fosc , amb un focus il·luminant un espai petit. Nàdia, una mare amb la roba desgastada i plena de pols, sosté una manta que envolta un cos menut. Jusef, el seu fill adolescent, mira a la distància amb els ulls vidriosos, assegut a terra, amb els mans tacades de sang. Al fons, s'escolten explosions llunyanes i crits apagats.)

NÀDIA: (Amb la veu trencada, balbucejant mentre acaricia la manta : Era només un bebé , Jusef...només volia un futur per a ella . Una casa amb flors al jardí, un llit calent ... somnis tan simples.

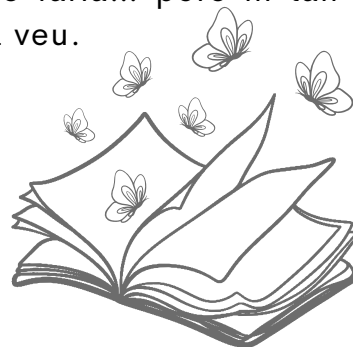
JUSEF (Sense mirar-la, parlant amb veu baixa i apagada): Els somnis no tenen lloc aquí, mare. Aquesta terra els enterra abans de nàixer. Igual que a nosaltres.

NÀDIA (Amb llàgrimes rodant-li pel rostre, mirant el cel com buscant una resposta): Per què? Perquè el món ens ignora? No som monstres. Som mares, pares, fills ... Érem persones abans que aquesta guerra ens fera invisibles.

JUSEF (Girant-se cap a ella, amb ràbia però també amb desesperació): Ens ignoren perquè no els importem! Perquè no som res més que una notícia breu entre anuncis . Ningú escoltarà els nostres crits, mare. Ningú vindrà a salvar-nos.

(Nàdia es queda en silenci un moment, estrenyent la manta. Es gira cap a Jusef, amb la veu plena de dolor i determinació.)

NÀDIA (molt fluixet, com si només parlara per a ella mateixa.): si poguera donar la meua vida per aturar aquesta guerra, ho faria... però ni tan sols això serviria. Ens ho han tret tot, fins i tot la nostra veu.

JUSEF (Amb els ulls plens de llàgrimes , alçant-se amb dificultat i mirant-la fixament) : No, mare... encara ens queda una cosa.

NÀDIA (Confosa, sense deixar de mirar-lo) : Què ens queda, Jusef? Què pots veure que jo ja no puga?

JUSEF (Amb veu ferma, alçant la mirada cap al públic, com si parlara directament al món): Ens queda la memòria. ens queda la veritat; i quan tot això acabe, si algú escolta, hem de dir-los que mai més, que mai més un xiquet haurà de morir per l'odi dels adults.

(Jusef es queda quiet, amb els punys tancats, mentre Nàdia es deixa caure de genolls, plorant en silenci. L'escena es tanca amb la seua veu trencada.

NÀDIA: Mai més.

(La llum s'apaga mentre els sons de la guerra continuen al fons, deixant una profunda sensació de buit.)

VEUS SILENCIADES

ALBA Martínez Enríquez 1BAHC

{ Microrelat finalista }

ESCENA 1: L'AULA

(Anys 50. Un mestre escriu a la pissarra. Els alumnes, amb cara de por, el miren.)

MESTRE: Aquí, en esta escuela, se habla español! Quién hable dialecto valenciano, será castigado. (Un xiquet, Joan, abaixa el cap. Li cau una llàgrima.

Al seu costat, Maria, una companya, li apreta la mà en silenci.)

ESCENA 2: L'OFICINA

(Anys 70) (Un home jove, Pau, demana informació en valencià. L'administratiu li contesta en castellà.)

PAU: Bon dia, voldria informació sobre...

ADMINISTRATIU: ¿Perdón? No entiendo.

PAU: És l'oficina pública, puc parlar valencià.

ADMINISTRATIU: Aquí hablamos en Español. (Pau fa un pas enrere, impotent. Una dona major darrere d'ell intervé.)

DONA: Xic, no t'angoixes. Parla, que tens dret.

ESCENA 3: LA PLAÇA

(Anys 90, conversa entre dues dones majors, Maria i Pepa)

MARIA: Recordes quan ens feien callar per parlar valencià?

PEPA: Sí... I ara els nostres nets quasi no el parlen.

MARIA: És com si ens estigueren esborrant la memòria.

PEPA: Però encara estem aquí. Nosaltres el parlem.

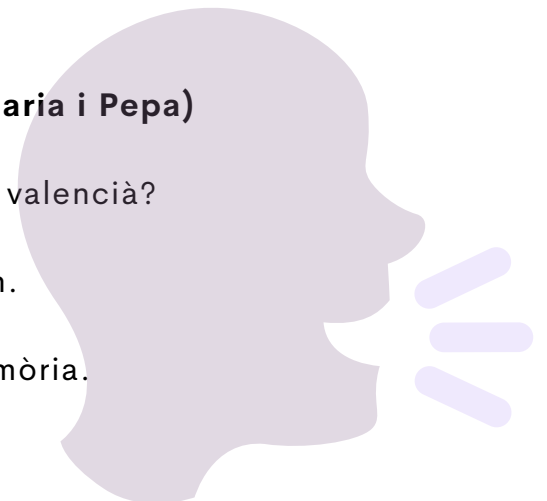
ESCENA 4: EL CARRER

(Temps actual, manifestació. Un grup de joves canta en valencià. S'uneixen

més persones. La plaça s'ompli de veus.)

TOTS: "Qui perd els orígens, perd la identitat!" (Apareix un xiquet, el nét de Maria. Agafa la mà de la seva àvia i canta amb ella.)

VEU EN OFF: La llengua sobreviu mentre hi haja qui la parle. La lluita continua.

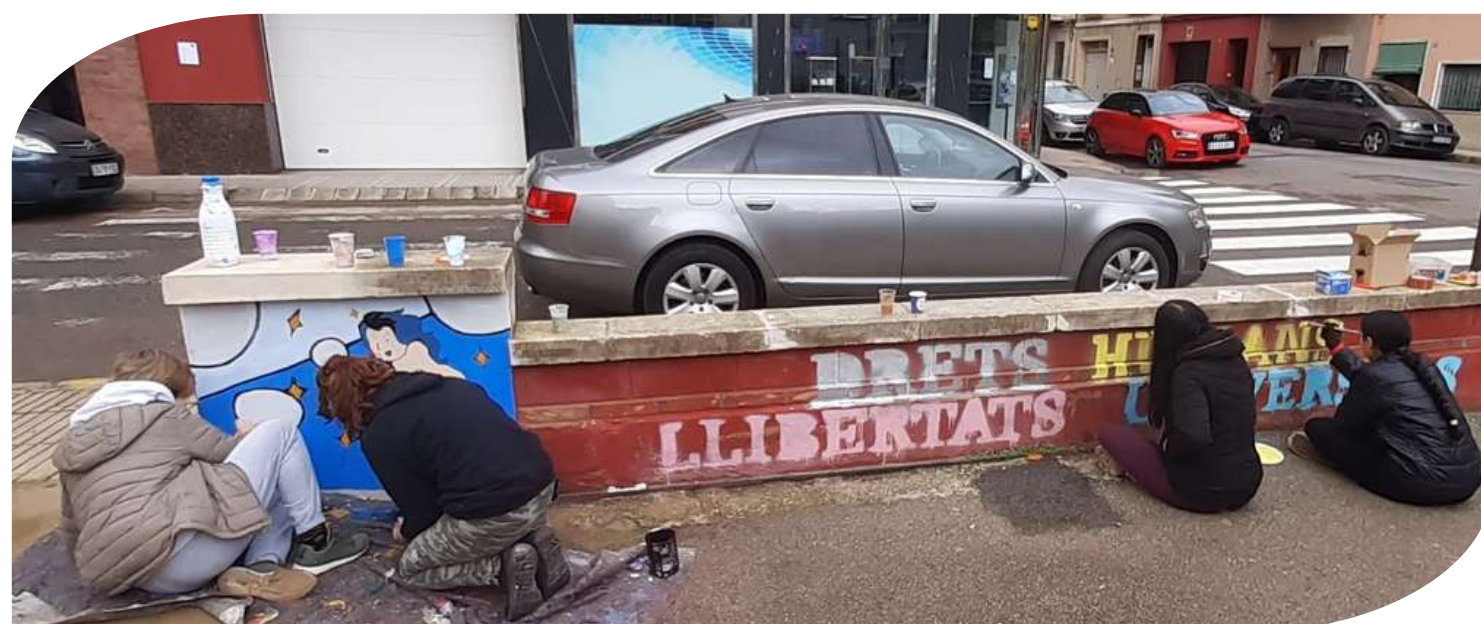
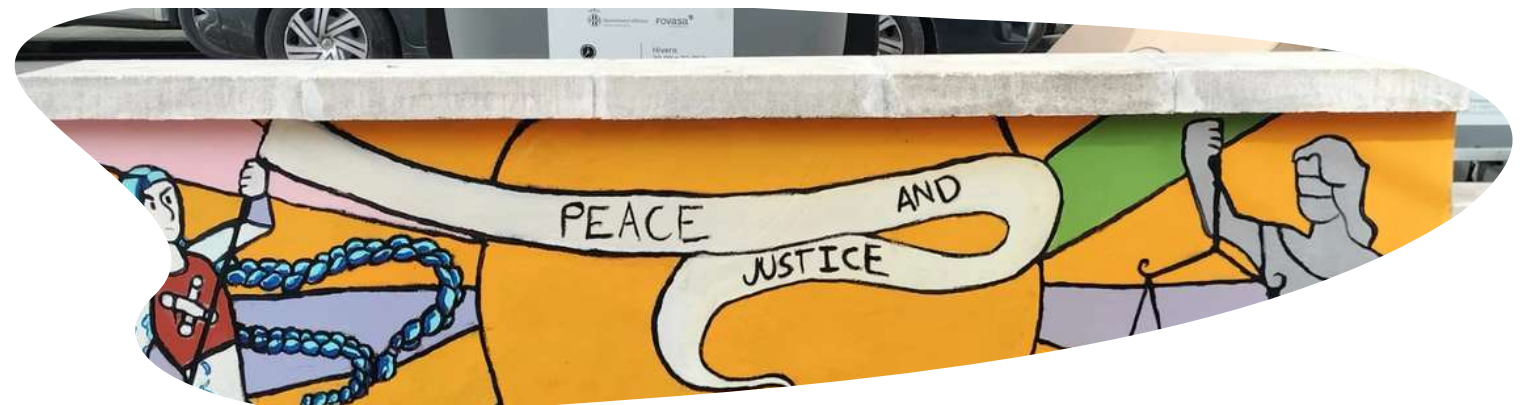
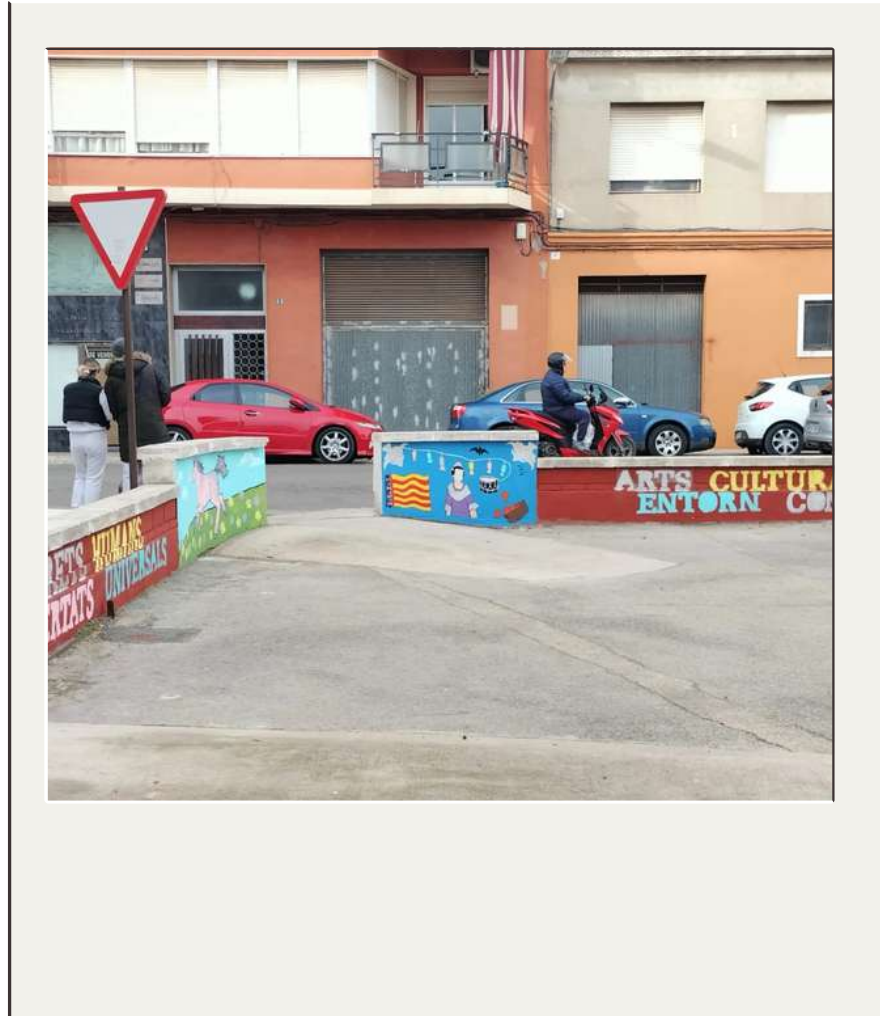

PINTURA MURAL

CURS 2024/25

**Mural pintat PER L'ALUMNAT DE 1r BATXILLERAT D'ARTS I 3r D'ESO PDC a l'Escola de
Persones Adultes Enric Valor d'Alzira. Desembre 2024.**

Organitza: CEPAIM en commemoració del dia dels Drets Humans.

MURAL FET PER L'ALUMNAT DE 1R BATXILLERAT D'ARTS PER AL CEIP TIRANT LO BLANC D'ALZIRA.
COORDINA: AFA CEIP TIRANT LO BLANC d'Alzira. JUNY 2025.
IDEA ORIGINAL, EXECUCIÓ I DISSENY DEL MURAL : DEPARTAMENT D'ARTS PLÀSTIQUES

